

Speech partijvoorzitter Anne-Marie Spierings Congres 108

Lees hier de toespraak van de nieuwe partijvoorzitter van D66, Anne-Marie Spierings op congres 108 in 's Hertogenbosch.

Bedankt Letty, ik vind het een eer om, in 'ons' Brabant, de voorzittershamer van jou te mogen overnemen. Drie jaar lang heb jij je met tomeloze energie voor onze partij ingezet, in een belangrijke periode. Met Tweede Kamerverkiezingen, een lange en spannende formatieperiode en, al heel snel daarna, Gemeenteraadsverkiezingen. Je leidde het landelijk bestuur, dat een jaar geleden een strategisch plan met 7 innovatieve keuzes vaststelde.

Waar in vet gedrukte letters op staat: voor mensen die iets willen doen met onze idealen. Met dat plan als leidraad zijn we aan de slag en gaan we nog veel meer in actie komen. Letty, veel werk deed je achter de schermen, maar je was ook heel zichtbaar in de partij en benaderbaar.

En o ja, daarnaast was je óók nog waarnemend burgemeester. Eerst in Vlissingen, daarna in Veldhoven. En ook die rol vervulde je professioneel. Met aandacht en toewijding. Voorzitter zijn, burgemeester zijn. Je deed de ene of de andere rol er niet bij. Je was het allebei. Geweldig! Vanmiddag gaan we op dit podium, uitgebreid afscheid van je nemen. Nu alvast: dank voor je enorme bijdrage aan de partij, die je ongetwijfeld in een andere rol gaat voortzetten. Geniet van dit congres, geniet van vandaag. Dank je wel!

Democraten, het is heel bijzonder om hier in Den Bosch, op fietsafstand van huis, op het podium te mogen staan. Met mijn ouders in de zaal en zoveel bekende gezichten uit de partij voelt het als een thuiswedstrijd. De afgelopen periode was ik, nog meer dan voorheen, voor D66 op pad. Ik was in Breda, Haarlem,

Groningen en Den Haag. Samen met mijn medekandidaten voor het voorzitterschap: Henk Beerten en Wimar Jaeger. Die ik bij deze graag wil bedanken voor hun gedrevenheid en betrokkenheid bij de partij, de wil om verantwoordelijkheid te nemen. Het waren inspirerende bijeenkomsten, met volle zalen.

Toen mijn kandidatuur bekend was, ben ik ook veel via social media benaderd. Met vragen en aanmoedigingen van afdelingen en individuele leden. En weet u welk gevoel ik aan al die bezoeken, gesprekken e-mails en debatten overhield? Het was hetzelfde gevoel dat ik had toen ik lid werd van deze partij: ik kan wel aan de zijlijn blijven staan, maar ik wil actief meedoen; bijdragen aan een mooiere wereld. Hetzelfde gevoel, na mijn vakantie, toen ik hoorde dat D66 een nieuwe voorzitter zocht.

Op de afdelingsborrel in Den Bosch bespraken we waaraan die voorzitter zou moeten voldoen. Daar had ik natúúrlijk een mening over... iemand die mensen en idealen kan verbinden. Zou het iets voor mij zijn? Ik liet het bezinken en toetste het idee binnen de partij. Totdat ik dacht: ik ga het doen!

Democraten, dat gevoel. Dat was, dat is een gevoel van urgentie, een gevoel van nú moet het gebeuren. Urgentie om onze kracht, ons potentieel te versterken, uit te bouwen, te vernieuwen. Urgentie om te doen, mee te doen. Met leden, niet-leden en organisaties waarmee wij idealen delen. Ik sta te popelen om daar als trotse voorzitter van deze fantastische Vereniging, samen met u, handen en voeten aan te geven! Want ik voel die urgentie ook bij u. De Vereniging bruist en wil vooruit. Van mijn eigen afdeling Sint Michielgestel tot Amersfoort, van Noord-Holland tot Limburg zindert het van de energie en de nieuwe ideeën.

Zoals bleek bij de enorme opkomst en betrokkenheid bij sessies over Democratie van Nu. In de zaaltjes in het land waren de energie en – ook weer – de urgentie voelbaar. We debatteerden met elkaar, vaak op het scherpst van de snede. Er waren véél ideeën. Hoe kunnen we aansluiten bij de samenleving die continu in beweging is? Vanuit ons gedachtegoed, ons democratisch DNA. Dat nieuwe impulsen nodig heeft en vraagt om concrete acties en om dóórpakken. Nu. Ik ben blij dat vandaag de resolutie Democratie van Nu op de agenda staat.

Democraten, ik ben trots op onze partij. We staan er goed voor. We zijn op alle niveaus stevig vertegenwoordigd en laten het sociaal-liberale geluid horen in talloze gemeentes en provincies. Landelijk zijn we de enige progressieve partij die in een rechts-conservatieve omgeving resultaten boekt.

Daarnaast, we weten het allemaal, zijn resultaten uit het verleden *geen* garantie voor de toekomst. Ervaren we, in- en extern, kritiek, onbegrip en soms ook verwarring nu we regeringspartij zijn. Merken we dat hoge bomen veel wind vangen. Dat sommige keuzes pijn doen.

We waren een volwassen constructieve oppositiepartij. We zijn nu een jonge coalitiepartij, middenin een leercurve. Die zoekt naar de balans tussen incasseren en profileren, tussen de ratio en het gevoel. We kunnen elkáár helpen. Door zorgen en vragen *niet* te pareren met inhoudelijke argumenten, maar door te luisteren. Door kritisch én constructief te zijn. Met elkaar in verbinding te blijven. En ik weet en voel het mét u: de urgentie om samen vooruit te blijven gaan.

Ik ga daar als voorzitter mijn uiterste best voor doen. We gaan nog beter laten zien welke meerwaarde D66 in deze regering heeft. Voor welke idealen we door het vuur gaan. Elkaar meenemen in overwegingen.

En nu, juist nu, is onze Vereniging belangrijk! Jullie zijn onze oren en ogen in de samenleving; het hart en de ziel, het fundament van de partij. Jullie zijn in staat om de brug te slaan tussen Den Haag en het lokale buurthuis, het schoolplein. Om lokaal met gelijkgestemden samen te werken. Jullie zijn er als D66'ers om maatschappelijk ons stempel te drukken. Daar zie ik elke dag voorbeelden van.

Ik noem er een paar:

- De afdeling Wychen in actie op World Cleanup Day.
- Doen66 Dordrecht zamelt producten voor de Voedselbank in en kookt voor de vrijwilligers
- De afdeling Roosendaal aan de slag voor een letterlijk en figuurlijk Opgeruimd Roosendaal.

En ook, actieve leden die het verschil maken, zoals

- Talitha Stam, oud deelnemer van Route66 en lid van ons Diversiteitsnetwerk, die de landelijke pers haalde met een proefschrift over de problemen van een groep laag opgeleide witte meisjes.

Sommige politieke partijen nemen de tekst 'het is moeilijk bescheiden te blijven' wel heel letterlijk. Ze claimen bijvoorbeeld successen die niet helemaal (of helemaal niet) aan hen te danken zijn. Wij, daarentegen, zijn vaak wel héél bescheiden. We krijgen veel voor elkaar. En zeggen dan: dat is ons werk. Dat is afgesproken, dus dat hebben we uitgevoerd. Daar hoeven we ons niet voor op de borst te kloppen.

Néé beste mensen! Hier mogen we zelfbewuster zijn. Ik snap de neiging om te schuilen als het in Den Haag regent of waait. Bedenk wel dat we lokaal en regionaal successen boeken. Laat zien wat er gebeurt!

Want veel mensen worden lid van een politieke partij omdat ze betrokken zijn bij hun directe leefomgeving. Dáár willen ze actie en resultaten zien.

Democraten, alléén door en met sterke politieke verenigingen heeft ons politieke stelsel toekomst. En wat mij betreft gaan we dat de komende tijd nog meer vertellen. Communiceren, op maat, één van de speerpunten uit het strategisch plan. Dat plan is van ons allemaal.

We gaan:

- Een nieuwe generatie politici klaarstomen, met de verkiezingen voor de herindelingsgemeenten, Provinciale Staten, het Europeparlement en de Eerste Kamer op komst.

De gekozen lijsttrekkers zijn overal al enthousiast uit de startblokken! We gaan:

- Opleidingen voor bestuursleden uitbreiden
- Nog meer maatschappelijke initiatieven omarmen, juist ook lokaal
- Op een zorgvuldige manier de partijfinanciën hervormen
- Experimenteren met nieuwe vormen van lidmaatschap
- Afdelingen versterken
- Nieuwe groepen binden en boeien.
- Gebruik maken van expertise, ook van niet-leden
- Werk maken van diversiteit
- Het interne debat voortzetten

Samen aan de slag! Ik heb er ongelooflijk veel zin in. Mijn 1° officiële taak als voorzitter is het installeren van de congresvoorzitters: Jieskje Hollander, Raoul Boucke en Birgit Cordes. We zijn in goede handen bij deze actieve partijgenoten. Ik wens u allen een sprankelend congres.